

Bezoekje

De muizen huizen weer versnipperd,
Weer verscheurt de kalender
En weer brokkelen de dagen verder af
In de kamers van mijn hart,
Nu ik mijn gedachten op één rij zet
Naast de vuilnis in mijn straat!

Aan vele vingers uitgewezen
Drukt de wanhoop mij de hand
Met zijn vieze ongeknijpte nagels, zwart!

Is het niet verboden
Om van jou te dromen,
Dat jouw lichaam mij bezoekt
En plaats maakt in de schoot?

Nu de jaren grijs mijn haar bezitten,
Ben ik erin geslaagd
Om vaag jouw beeld
Als eelt op al mijn handen mee te dragen!

Ik heb de krant van gister in mijn hoofd
En sla ermee op tafel
Alle muizen der gedachten
Dood in snippers, rood.

Maar ik zal jou – uitgelezen – verder blijven lezen,
Ook al is het muisje dood
En komt de kater van de jaren
Mij in jou bezoeken!

Knip die nagels!

De huizen zitten geknield
Te bidden tegen gevels
Die hen steen op steen verzetten.

Een kleine spreekw
In het hart der mensen
Schreeuwt alle pannen van het dak
Waaronder ik moest schuilen.

Een foto hier op zak
Zit de straat te flitsen.
In file trekt een stoet
Te voet mijn huis voorbij,
Op een drempel
Zie ik er mijn vrees verkillen.

Mijn angstig huis
Wordt door een spreekw
Eerst weg geschreeuwd
En door een meeuw
Dan doodgescheten.
Is het de nacht
Die door een vogel met een kogel
Hier de dood bewoont?
Is 't het zwart
Onder de nagels van de mensen
Dat hier mijn pijn besmet?